

Του
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Σε καταγγελία για πρακτικές αποκλεισμού των μικρομεσαίων τεχνικών εργαζόμενων από δημόσια έργα μέσω της υπερβολικής απαιτησης πιστοποίησεων ISO προχώρησε ο Στάθης Παρασκευόπουλος, ιδιοκτήτης εργοληπτικής εταιρείας με έδρα την Πάτρα, μέσω επιστολής που δημοσίευσε στο «Βήμα Μελών ΣΑΤΕ».

Με λόγο αυχμπρό και κωρίς περιστροφές, ο κ. Παρασκευόπουλος επανέρχεται στο ζήτημα του αθέμιτου ανταγωνισμού και της «νομότυπης παρανομίας» στα δημόσια έργα, υποστηρίζοντας ότι έχει στηθεί μια «φάμπτυχα» αποκλεισμού μέσω των ISO, η οποία λειτουργεί προς δύρελος των λήγων και σε βάρος της πλειοψηφίας του κλάδου.

«Φάμπτυχα» με πρόφραση

Οπως επομένως, σε μια σειρά πρόσφατων δημοπρασιών δημόσιων έργων στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Ελλάδας (που ο ίδιος αποκαλεί σκωττικά «Κατσαπλιαδιστάνες»), ζητούνται κατά περίτελον μέχρι και οκτώ διαφορετικά ISO, πολλά εκ των οποίων δεν έχουν καρία λογική ή τεχνική συνάφεια με το

“Με «εργαλείο» τα πολλαπλά ISO, οι περισσότεροι μικρομεσαίοι του κλάδου μένουν εκτός διαγωνισμών

Εργολίπτες καταγγέλλουν τον τρόπο που τους «αφίνουν» εκτός διαγωνισμών για έργα

ΘΕΩΡΙΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ

Η επιστολή του πατρινού εργολίπτη δεν κατονάζει αρμόδιες αρχές ή συγκεκριμένους εμπλεκόμενους, όμως καταγγέλλει με σαφήνεια την ύπαρξη ενός εδραιωμένου συστήματος διαγωνισμών που «στήνονται» με τετοιο τρόπο, ώστε να εξυπρετεύνουν συγκεκριμένους παίκτες του χώρου. Ολα αυτά, σημειώνει, συμβαίνουν «νομότυπα», στο όνομα της διαφανείας και με πλήρη γνώση των αρμόδιων υπηρεσιών.

Αξίζει να σημεωθεί ότι, σύμφωνα με τον ίδιο, σε καρία από τις πρόσφατες δημοπρασίες που αναφέρει στην επιστολή του, δεν μπορεί να συμμετάσκει—ούτε ο ίδιος, ούτε η πλειομερία των εργοληπτικών της περιοχής. «Κάποιος πρέπει να σταματήσει αυτή τη φάμπτυχα» τονίζει.

αντικείμενο του έργου.

Σε έργο κατασκευής κολυμβητηρίου, για παράδειγμα, απαιτείται το ISO 39001 για την οδική ασφάλεια, ενώ σε έργα ενεργειακής αναβάθμισης δημοτικού γυμναστηρίου απαιτείται πιο ποποίηση BIM ISO 19650 με πλήρη διαπίστευση, την οποία διαθέτουν συμφωνα με πληροφορίες—μόλις πέντε ή έξι εταιρείες στην Ελλάδα. Ανάλογα υπερβολές καταγράφονται και σε άλλα έργα, με αιτήματα για ISO κατά της δωροδοκίας (ISO 37001), για την ασφάλεια πληροφοριών (ISO 27001), ακόμα και για παιδική εργασία (SA 8000). Οπως υπογράμμιζει ο κ. Παρασκευόπουλος, η αλογίστη και ανεξέλεγκτη απαίτηση τέτοιων πιστοποιήσεων καθιστά σκεδόν απαγορευτική τη συμμετοχή για τις περισσότερες μικρομεσαίες εργοληπτικές επιχειρήσεις, λόγω κόστους, αλλά και ασύμβατου χαρακτήρα των πιστοποιήσεων με το εκτελούμενο έργο.

ΠΙΟ ΚΟΤΣΑΙΣΤΙΚΑ ή ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ;

«Το θέμα δεν είναι αν είμαι υπέρ ή κατά της πιστοποίησης. Είμαι υπέρ-αλλά με ουσία και λογική. Η ζητούντα πιστοποίησης που έχουν πραγματικά σχέση με το έργο» γράφει χαρακτηριστικά ο κ. Παρασκευόπουλος. Και διερωτάται: «Μήπως έτοιμη θα είναι η ποιοτίτα των έργων; Μήπως πιμαρθίθηκε ποτέ κανείς για παραβιαστή κάποιου ISO; Ή μήπως επιλέγονται οι «ημέτεροι» και αποκλείονται οι άλλοι;». Καταλήγει δε με ομολογία απαιτούσιδξιας: «Δεν ελπίζω ότι κάτι θα αλλάξει. Γράφω αυτή την επιστολή γιατί κάποια στιγμή, έτσι όπως πάντα τα πράγματα, δεν θα μπορώ να δουλέψω. Και τότε, θα με κοροϊδεύσουν κι από πάνω οι «παραβεριζήδες».